

عنوان مقاله:

آموزاندن به و آموختن از : تحول در آموزش و پرورش در پرتو عاملیت و تعامل

محل انتشار:

پژوهش نامه مبانی تعلیم و تربیت، دوره 3، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

خسرو باقری نوع پرست - استاد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، تبیین آموزاندن به و آموختن از با تاکید بر تحول در آموزش و پرورش در پرتو عاملیت و تعامل می باشد. با این توضیح که تعلیم و تربیت بیش از هر چیز بر تعامل معلم و شاگرد استوار است. تعامل در اینجا مفهومی فراتر از تاثیر متقابل است که میان اشیاء نیز برقرار می شود و تنها در جایی ممکن است که رابطه ای میان دو عامل مورد نظر باشد. در این بستر تعاملی، تدریس همواره آموزاندن به کسی و یادگیری همواره یادگیری از کسی چون معلم یا هم شاگردی (و گاه از شاگرد) خواهد بود. در این ارتباط، عناصر دیگری مانند کتاب و ابزارهای آموزشی نیز حضور دارند، اما همه این عناصر چون قمرهایی بر گرد یک یا هر دوی این قطب های تعاملی می گردند. زنده بودن تعلیم و تربیت و زندگی ساز بودن آن در گرو فراهم آمدن چنین آرایشی است؛ چنان که انحطاط و میرایی آن نیز در گرو جا به جا کردن و به هم ریختن این نظم است. با در نظر داشتن منطق بسط و گسترش منظومه تعلیم و تربیت بر اساس رابطه تعاملی می توان گفت که فرو شکستن این منطق به ظهور مشکلات و موانعی در جریان تحول تعلیم و تربیت می انجامد که هر یک به گونه ای محور بودن رابطه تعاملی معلم و شاگرد را نادیده می گیرند.

کلمات کلیدی:

تعامل، تحول، آموزش و پرورش، آموزاندن، آموختن، موانع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664372>

